

обърне на добръ. Сѣдницитѣ сѣ милос-
тивнѣ, и казвамъ ти че ний много бы ся
възрадували, ако да видѣхмы заблуде-
нѣхъ овецъ да ся завраща въ стадото.
Ела на себе си. Поправи погрѣшкѣхъ
си, като ихъ исповѣдашь. Въ първото
принѣтаніе ты ся забъши и не гани
да покажешъ имената на съзаклѣтницѣ-
тѣ си; за туй ти оставихмы самъ за нѣ-
колко дена, да си примыслишь прѣзъ
праздното врѣме. Имашъ ли потаенны по-
знанства и прѣтелства? кои сѣ съзакле-
тницѣтѣ ти? . . . .

— Имамъ никакво тайно познанство
ни прѣтелство, но имамъ явно вѣждо-
ваніе, което ся вижда отъ очитѣ ми.

— Примысли, подзе генералътъ, като
постоя малко, защото като ся отгова-
рашь така, отъ една страна ты правишь
състояніето си да бѣде по-усилно, а отъ
другъ и мене, който съмъ толкозь миро-
любивъ къмъ тебе, правишь мя да ти ста-
въ сѣдникъ неумолимъ, бѣшишь ли сан-
къмъ че си проведенъ тука отъ репу-
бликанцѣтѣ апостола да влѣзешъ въ съ-
заклѣтіе противу Русскитѣ власти?

— Отъ никого никаквъ заповѣдь за
нѣщо не съмъ прѣлъ, нито ми е нѣщо